

La reforma de les pensions

Sergi Jiménez Martín, *professor titular de la Universitat Pompeu Fabra i director de la Càtedra FEDEA - La Caixa d'Economia de la Salut i Hàbits de Vida*

Resum

L'aparent superàvit que té el sistema de pensions ha generat ja el 2010 un cert dèficit. Per tant, no és tot tan bo com es planteja. Ara bé, en els propers anys s'ha plantejat una reforma que fins que no tingui efecte passaran bastants anys.

No per augmentar la taxa d'ocupació voldrà dir que s'incrementarà el nombre d'ocupats. Per molt que vagi bé el mercat de treball, no serà una solució al sistema de pensions.

Era difícil que el sistema públic de pensions pogués mantenir les mateixes prestacions tret que no s'hagués incrementat l'apartat d'impostos. Resumint, el sistema espanyol té un problema de sostenibilitat no gaire diferent al d'altres països europeus.

L'única incertesa en la demografia és si vindrà o no una altra onada migratòria. Per tant, quan fem prediccions hem de tenir clar que tenim dos elements: demografia i mercat de treball, un amb més incertesa que l'altre.

La crisi financera ha ajudat a accelerar la reforma del sistema financer.

El cas d'Espanya és un dels casos en els quals la despesa de pensions (mesurada en termes del 2007) no era gaire elevada en comparació amb altres països de l'OCDE, però —això sí— les perspectives futures no són bones. En un moment en què potser hem de reservar recursos per a altres qüestions.